

Puutarhaviiljely

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2014 Euroopan puutarhaviiljelyn tulevaisuudesta – kasvustrategiat (2013/2100(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) kolmannen osan III ja VII osaston,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2009 annetun asetuksen (EY) N:o 1107/2009 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2009 annetun direktiivin 2009/128/EY yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi,
- ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013¹,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2007 annetun asetuksen (EY) N:o 1182/2007 hedelmä- ja vihannesalan erityissäännöistä² ja 7. kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta³,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun asetuksen (EU) N:o 1169/2011 elintarviketietojen antamisesta kuluttajille⁴,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2007 annetun asetuksen (EY) N:o 834/2007 luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä⁵,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön⁶,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 1996 antamansa päätöslauselman yhteisön aloitteesta koristekasvien viljelyn tukemiseksi⁷,

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

² EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1.

³ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

⁴ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁵ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁶ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁷ EYVL C 198, 8.7.1996, s. 266.

- ottaa huomioon 9. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa (COM(2008)0821),
 - ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon kestäväen kulutuksen ja tuotannon ja kestäväen teollisuuspolitiikan toimintaohjelmasta (COM(2008)0397),
 - ottaa huomioon 28. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon toimivammasta elintarvikeketjusta Eurooppaan (COM(2009)0591),
 - ottaa huomioon 28. toukokuuta 2009 annetun komission tiedonannon maataloustuotteiden laatu- ja ympäristöpolitiikasta (COM(2009)0234),
 - ottaa huomioon komission 3. toukokuuta 2011 antaman tiedonannon ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” (COM(2011)0244),
 - ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2008 tehdyn komission päätöksen 2008/359/EY elintarviketeollisuuden kilpailukykyä käsittelevän korkean tason työryhmän perustamisesta, korkean tason työryhmän 17. maaliskuuta 2009 antaman selvityksen Euroopan elintarvike- ja rehuteollisuuden kilpailukykyä sekä ryhmän suositukset ja tärkeimpiä aloitteita koskevan etenemissuunnitelman¹,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2012 julkaistun viljelijöiden osuuskuntien tukemista koskevan selvityksen, jossa esiteltiin komission asiasta käynnistämässä hankkeessa tehtyjä havaintoja²,
 - ottaa huomioon komission yhteisen tutkimuskeskuksen alaisen Tekniikan tulevaisuudentutkimuksen laitoksen vuonna 2013 julkaiseman, elintarvikkeiden jakeluketjuja, paikallisia elintarvikejärjestelmiä sekä niiden sosiaalis-taloudellisia erityispiirteitä käsittelevän selonteon ”Short Food Supply Chains and Local Food Systems in the EU. A State of Play of their Socio-Economic Characteristics”³,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0048/2014),
- A. toteaa, että hedelmä- ja vihannesala (hevi) saa yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tuista vain 3 prosenttia, ja siitä huolimatta se tuottaa 18 prosenttia EU:n maataloustuotannon kokonaisarvosta, että sen osuus EU:n viljelykelpoisesta alasta on 3 prosenttia ja että sen kokonaisarvo on yli 50 miljardia euroa;
- B. toteaa, että puutarhaviljely käsittää hedelmät, vihannekset, perunat, salaattit, yrtit ja koristekasvit ja että puutarhaviljelyala käsittää taimitarhat, perennaviljelyn, puutarhanhoitopalvelut, hautausmaiden istutus- ja hoitopalvelut, puutarha-alan vähittäiskaupan, puutarhamyymälät, kukkasomistuksen sekä maisemanhoitopalvelut;

¹ Saatavilla osoitteessa: <http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/competitiveness/high-level-group/documentation/>

² Saatavilla osoitteessa: http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/2012/support-farmers-coop/fulltext_en.pdf

³ Saatavilla osoitteessa: <http://ftp.jrc.es/EURdoc/JRC80420.pdf>

- C. toteaa, että hevi-toimitusketjun arvioitu liikevaihto on yli 120 miljardia euroa ja alalla on noin 550 000 työntekijää ja että ala on tärkeä korkean työttömyysasteen alueiden taloudelle;
- D. toteaa, että EU on maailman toiseksi suurin hevi-alan tuottaja ja myös toiseksi suurin hevi-alan maahantuojaja; toteaa, että alan kysyntä on kasvussa ja että se ylittää nykyisin tarjonnan; ottaa huomioon, että hevi-alan kauppa kasvoi yli 90 miljardista Yhdysvaltain dollarista vuonna 2000 lähes 218 miljardiin Yhdysvaltain dollariin vuonna 2010 ja että sen osuus maailmanlaajuisesta elintarvike- ja eläintuotekaupasta on lähes 21 prosenttia; ottaa huomioon, että unioni on avannut markkinoitaan huomattavasti sellaisista kolmansista maista peräisin olevalle tuonnille, joiden kanssa se on tehnyt kahden- ja monenvälisiä kauppasopimuksia;
- E. toteaa, että puutarhaviljelyalalla – alkutuotannolla ja jalostusalalla – on taloudellisia kerrannaisvaikutuksia Euroopan tasolla ja että se lisää kysyntää ja luo lisäarvoa muilla talouden aloilla, kuten kaupan, rakennusteollisuuden ja rahoituspalvelujen aloilla;
- F. ottaa huomioon, että EU:n markkinoiden nopeimmin kasvava luonnonmukainen ala on luonnonmukainen hevi-ala, jonka arvo oli 19,7 miljardia euroa vuonna 2011 ja joka kasvoi vuosina 2010–2011 yhdeksän prosenttia ja jonka vuotuinen kasvu on vuosikymmenen aikana ollut 5–10 prosenttia; ottaa huomioon, että vuosina 2010–2011 luonnonmukaisten hedelmien viljelyyn käytetty ala kasvoi 18,2 prosenttia ja luonnonmukaisten vihannesten 3,5 prosenttia;
- G. toteaa, että vuonna 2011 henkeä kohti laskettu hedelmien ja vihannesten kulutus laski 27 jäsenvaltion unionissa kolmella prosentilla verrattuna viiden edeltävän vuoden keskikulutukseen, vaikka niiden kulutuksella onkin erittäin myönteisiä vaikutuksia terveyteen;
- H. toteaa, että EU on maailman suurin kukkien, kukkasipulien ja ruukkukasvien tuottaja (44 prosenttia koko maailman tuotannosta), ja sen hehtaarikohtainen tiheys on suurin; ottaa huomioon, että koristekasvialan arvioitu liikevaihto on 20 miljardia euroa tuotannon, 28 miljardia euroa tukkukaupan ja 38 miljardia euroa vähittäiskaupan osalta ja että alalla on noin 650 000 työntekijää;
- I. toteaa, että hevi-alan tukijärjestelmä sisältyy yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja sen tavoitteena on muun muassa elintarvikeketjun tasapainottaminen, hedelmien ja vihannesten markkinoiminen, kilpailukyvyn parantaminen ja innovointien tukeminen; toteaa, että myös niillä alueilla, joilla ei muutamaan vuoteen ole ollut saatavilla toimintamäärärahoja ja/tai joilla tuotantomenetelmät ovat jääneet ajastaan jälkeen, olisi lisättävä tuottajajärjestöjen jäsenmäärää tekemällä järjestelmästä houkuttelevampi, sillä yli puolet EU:n hevi-viljelijöistä ei vielä kuulu mihinkään tuottajajärjestöön, vaikka komissio oli asettanut tavoitteeksi, että keskimäärin 60 prosenttia tuottajista kuuluu johonkin järjestöön vuoteen 2013 mennessä; toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa vähäinen järjestäytymisaste johtuu siitä, että tuottajajärjestöjen toiminta on keskeytetty, mikä aiheuttaa tuottajille epävarmuutta; toteaa, että tuottajien epävarmuus on estettävä selkeyttämällä tuottajajärjestöjen tunnustamista koskevaa unionin lainsäädäntöä, kun otetaan huomioon tuottajajärjestöjen keskeinen rooli hevi-alan järjestöjen neuvotteluvoimaa parannettaessa;

- J. ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan EU:n viljelijöiden tuotantopanosten kokonaiskustannukset ovat nousseet keskimäärin lähes 40 prosenttia vuosina 2000–2010, kun taas tuottajahinnat ovat nousseet keskimäärin alle 25 prosenttia; ottaa huomioon, että tuotantopanosten nousu oli lähes 80 prosenttia synteettisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden osalta, lähes 30 prosenttia siementen ja taimien osalta ja lähes 13 prosenttia kasvinsuojelutuotteiden osalta;
- K. katsoo, että maaperän hedelmällisyyden menettäminen eroosion vuoksi, luonnonmukaisten aineiden käytön väheneminen, joka heikentää mururakennetta ja humustasoja ja vähentää ravinteiden ja veden pidätystä, ja ekologisten prosessien väheneminen aiheuttavat huomattavia kustannuksia viljelijöille ja lisäävät budjettimenoja;
- L. toteaa, että osaamiskanaviin, joiden avulla tutkimus muunnetaan puutarhaviljelyn käytännöiksi, kohdistuu paineita ja että yksityinen sektori investoi yleensäkin vain vähän tutkimukseen; ottaa huomioon, että vuonna 2004 (viimeisin ajanjakso, jolta lukuja on saatavilla) kaikista elintarvikealan menoista ainoastaan 0,24 prosenttia käytettiin tutkimukseen ja kehittämiseen viidentoista jäsenvaltion unionissa;
- M. ottaa huomioon, että useat hedelmä- ja vihanneslajikkeet ovat vaarassa hävitä alhaisen taloudellisen tuottavuutensa vuoksi, ja toteaa, että näitä lajikkeita edelleen viljelevät viljelijät ovat ekologisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti merkittävässä asemassa vaaliessaan Euroopan maatalouden perustan tärkeitä tekijöitä;
- N. toteaa, että yhä suuremmat vaikeudet torjua, valvoa ja hävittää haitallisia eliöitä sekä puutarhaviljelmien suojeluun käytettävien kasvinsuojeluaineiden rajallinen saatavuus saattavat vaarantaa eurooppalaisen maanviljelyn monimuotoisuuden ja puutarhaviljelyn laadun;
- O. toteaa, että puutarhaviljely-yritykset toimivat usein myös tuotannon ja kaupan alalla sekä palvelualalla;
- P. katsoo, että lajinsisäinen genetiikka voidaan määritellä geenitekniikaksi, jossa kohteena olevaan kasviin liitetään geeni sen samaa sukua tai lajia olevista sukulaisista;
1. tähdentää, että unionin puutarhaviljelyn alaa on markkinoitava ja että alan on kyettävä kilpailemaan paremmin globaaleilla markkinoilla turvautumalla innovointiin, tutkimukseen ja kehittämiseen, energiatehokkuuteen ja -varmuuteen, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen hillitsemiseen sekä markkinointia parantaviin toimenpiteisiin; tähdentää, että on edelleen pyrittävä poistamaan toimijoiden ja toimittajien välistä eriarvoisuutta;
 2. korostaa, että tuottajien on voitava päästä helpommin kolmansien maiden markkinoille; kehottaa komissiota lisäämään hedelmien, vihannesten, kukkien ja koristekasvien viejiä tukevia toimenpiteitä, jotta voidaan selvittää muuhun kuin tulliehtoihin perustuvat esteet, kuten joidenkin kolmansien maiden kasvinterveysstandardit, joiden vuoksi vienti EU:sta on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta;
 3. kehottaa komissiota varmistamaan, että muun muassa kaupan pitämistä ja alkuperänimityksiä koskevat edellytykset ovat kaikille EU:n markkinatoimijoille samat, sekä varmistamaan niiden noudattamisen asianmukaisilla tarkastuksilla kilpailun vääristymisen estämiseksi;

4. kannustaa lisäämään hedelmien ja vihannesten kulutusta jäsenvaltioissa erilaisilla opetusohjelmilla, kuten EU:n kouluhedelmäjärjestelmä tai kansalliset ohjelmat, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutetut ohjelmat, jotka koskevat omien perunoiden kasvattamista (Grow Your Own Potato) ja ruuan laittamista omista perunoista (Cook Your Own Potato);
5. panee merkille, että alueelliset ja paikalliset markkinat kärsivät usein lähellä tuotettujen hedelmien ja vihannesten puutteesta, minkä vuoksi näillä alueilla on edistettävä maatalousyrittäjyyttä ja kannustettava erityisesti nuoria yrittäjyyteen keinona saada töitä maatalousalalta ja taata lähellä tuotettujen tuoreiden tuotteiden saatavuus;
6. korostaa koristekasvien viljelyn etuja ihmisten terveydelle ja hyvinvoinnille ilmastonmuutoksen ja maaseudun elinkeinojen kannalta, sillä se lisää viheralueita ja parantaa kaupunkiympäristöä; korostaa, että tällä alalla tarvitaan aiempaa aktiivisempaa tukea investointien ja urakehityksen edistämisen muodossa;
7. ottaa huomioon unionin hevi-järjestelmän toimet, joilla pyritään lisäämään unionin viljelijöiden markkinapainotteisuutta, kannustamaan innovointiin, edistämään hedelmien ja vihannesten menekkiä, lisäämään viljelijöiden kilpailukykyä ja parantamaan markkinointia, tuotteiden laatua ja tuotannon ympäristönäkökohtia järjestämällä tukea tuottajajärjestöille ja -yhdistyksille ja alan sisäisille organisaatioille myös kannustamalla perustamaan klustereita joilla saadaan aikaan uusia tulovirtoja kohdennettavaksi uusiin investointeihin; korostaa samalla, että on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että omia tuotteitaan markkinoivat ja suoramarkkinoijat eivät joudu syrjinnän kohteiksi, vaan heillä on mahdollisuus toteuttaa innovatiivisia hankkeita ja parantaa kilpailukykyään;
8. huomauttaa, että paikallinen ja alueellinen tuotanto ja markkinointi edistävät lisäarvon ja työpaikkojen luomista ja säilyttämistä maaseudulla;
9. huomauttaa, että lyhyet arvoketjut edistävät ilmaston kannalta haitallisten päästöjen vähentämistä;
10. panee merkille, että niin sanottu kaupunkiviljely tarjoaa puutarhaviljelyalalle uusia liiketoimintavaihtoehtoja;
11. suhtautuu myönteisesti raporttiin komission järjestämästä unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelyjen uudelleenarviointia koskevasta julkisesta kuulemisesta ja erityisesti sen 3.8 jaksosta, jossa tunnustetaan, että tuottajajärjestöjä koskevia nykyisiä sääntöjä on yksinkertaistettava; suhtautuu myönteisesti ehdotukseen vahvistaa tuottajajärjestöjä ja toteaa, että useimmissa vastauksissa kannatetaan nykyisten tukijärjestelmien perusfilosofian säilyttämistä;
12. painottaa, että etusijalla on oltava byrokratian vähentäminen erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten tapauksessa vaarantamatta kuitenkin oikeusvarmuutta, johon näiden yritysten on myös kyettävä luottamaan;
13. pitää myönteisenä, että YMP:n uudistamista koskevassa sopimuksessa säilytetään tuottajajärjestöihin perustuva eurooppalainen hevi-tukijärjestelmä, ja toteaa, että nykyiset välineet eivät ole aina olleet tehokkaita, kuten komissio totesi unionin hedelmä- ja vihannesalan järjestelyjen uudelleenarviointia koskevasta julkisesta kuulemisesta

laatimassaan asiakirjassa; kannattaa siksi Newcastlen ryhmän työtä, jolla pyritään parantamaan unionin hevi-järjestelyjä, joissa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden osuuskuntia koskevien oikeudellisten järjestelyjen erityisluonne, jotta ei rajattaisi uusien tuottajajärjestöjen perustamista samalla kun otetaan huomioon, että viljelijät voivat myös pysytellä poissa tuottajajärjestöistä; kannattaa myös unionin välineen käyttöönottoa useampaa jäsenvaltiota koskevien vakavien kriisien hallintaa varten, ja toteaa, että tämän välineen olisi oltava avoin kaikille tuottajille riippumatta siitä, kuuluvatko he tuottajajärjestöön vai eivät;

14. kehottaa komissiota laatimaan unionin hevi-järjestelmän uudelleenarvioinnissa selkeät ja käytännölliset säännöt tuottajajärjestöjen rakennetta ja työskentelymenetelmiä varten, jotta tuottajajärjestöjen tuottajien hyväksi toteuttamaa toimintaa voidaan tehostaa; kehottaa komissiota mukauttamaan järjestelmää jäsenvaltioiden nykyisiin markkinarakenteisiin, jotta tuottajajärjestöt voivat selviytyä niille kaavailuista roolista ja jotta tuottajilla olisi kannustin liittyä järjestöihin sillä edellytyksellä, että tämä ei vaaranna järjestelmän keskeisten tavoitteiden saavuttamista ja että tuottajat voivat tehdä näissä asioissa päätöksensä itsenäisesti;
15. panee huolestuneena merkille, että komission tilintarkastajat voivat tulkita tuottajajärjestöjen järjestelmäsääntöjä laajasti, mikä johtaa lisääntyvään epävarmuuteen ja voi aiheuttaa jäsenvaltioille vaaran hylkäyksistä ja laillisuusvalvonnasta; korostaa myös, että tarkastusmenettelyt ja rahoituskorjaukset on tehtävä ripeämmin ja tarkastusjaksosta sovitussa ajassa;
16. katsoo, että kaikkialla EU:ssa harjoitetaan edelleen vilpillistä kaupankäyntiä, joka vahingoittaa puutarhaviljelyä harjoittavia yrityksiä ja niiden tuottajajärjestöjä sekä heikentää viljelijöiden luottamusta investointien tekemiseen; katsoo, että toimitusketjun kaikkien toimijoiden sopimat käytännesäännöt, joita tuetaan lainsäädäntökehyksellä ja joita valvoo kussakin jäsenvaltiossa erillinen kansallinen kaupankäyntimenetelmä valvova välityselin, voisivat merkittävästi parantaa elintarvikeketjun ja sisämarkkinoiden toimintaa;
17. katsoo, että useiden vähittäismyyntiketjujen käyttöönottamat kasvinsuojeluaineiden jäämiä koskevat erilaiset yksityiset vaatimukset ovat itse asiassa kilpailunvastaisia käytäntöjä, jotka ovat haitaksi hevi-alan tuottajille; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin tällaisten käytäntöjen poistamiseksi, koska unionin lainsäädännön nojalla hyväksytyt kasvinsuojeluaineiden jäämätasot suojelevat kuluttajien ja alan toimijoiden terveyttä;
18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään integroitua tuholaisen torjuntaa ja tukemaan innovointia ja yrittäjyyttä lisäämällä muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen, kuten tuholaisia ravinnokseen käyttävien saalistajien ja loisten, tutkimusta ja kehittämistä; kehottaa myös komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -puiteohjelmaa rahoittamaan soveltavaa tutkimusta, jolla tuetaan tuholaisen, tautien ja rikkakasvien torjunnan yhdenmukaisia strategioita, jotta tuottajat saavat tarvittavat työkalut ja tiedot käsitelläkseen direktiiviä 2009/128/EY, jonka 14 artiklassa todetaan, että jäsenvaltioiden on ”toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet vähän torjunta-aineita käyttävän tuholaisatorjunnan edistämiseksi antaen aina kun se on mahdollista etusija muille kuin kemiallisille menetelmille” ja ”luotava tarvittavat edellytykset integroidun torjunnan toteuttamista varten tai tuettava niiden luomista”;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja korostamaan sellaisten ekologisten prosessien tehostamista, joilla taataan maaperän pitkäaikainen terveys, hedelmällisyys ja muotoutuminen sekä tuholaiskantojen hallinta ja sääntely; katsoo, että tämä voi lisätä viljelijöiden tuottavuutta pitkällä aikavälillä ja vähentää julkisten varojen kustannuksia;
20. korostaa, että puutarhaviljely on riippuvainen erilaisista kasvinsuojeluaineista, ja kehottaa komissiota soveltamaan näitä tuotteita koskevaan sääntelyyn vertaisarvioituun, riippumattomaan ja tieteelliseen näyttöön tukeutuvaa riskiperusteista lähestymistapaa; korostaa, että vähäistä käyttötarkoitusta koskevat tapaukset ovat erityisen haavoittuvia, koska käytettävissä olevia tehoaineita on vähän; kehottaa komissiota vahvistamaan kaiken jäsenvaltioissa erityisesti jäämiä koskevan tiedon tuottamista, sillä se on olennainen edellytys ravinnoksi kelpaavien erityiskasvien luvulle; kehottaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosastoa, terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastoa, ympäristöasioiden pääosastoa ja kilpailun pääosastoa tekemään strategisesti yhteistyötä, jotta kasvinsuojeluaineiden sääntelyyn tehtävien muutosten vaikutuksia tarkasteltaisiin monesta eri näkökulmasta;
21. kehottaa komissiota tarkistamaan, miten asetuksen (EY) N:o 1107/2009 40 artiklassa säädetty kasvinsuojeluaineiden lupien vastavuoroinen tunnustaminen toimii unionin jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan edistää sen soveltamista ja poistaa mahdollinen tarpeeton byrokratia; kehottaa komissiota ottamaan huomioon kasvinsuojeluaineiden sääntelyn maailmanlaajuisista yhdenmukaistamista koskevan pitkän aikavälin tavoitteen ja vähentämään vientikaupan muuhun kuin tulleeihin perustuvia kaupan esteitä;
22. kehottaa komissiota asetuksen (EY) N:o 1107/2009 51 artiklan 9 kohdassa säädettyjen velvoitteiden nojalla antamaan viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle vähäisten käyttötarkoitusten ja erikoisviljelmien edistämisrahaston perustamista koskevan kertomuksen; korostaa, että tällaisella rahastolla pitää voida rahoittaa pysyvä eurooppalainen työohjelma elintarvikeketjun toimijoiden, toimivaltaisten viranomaisten ja asianosaisten sekä tutkimuslaitosten välistä koordinoitua ja yhteistyötä sekä tarvittaessa tutkimus- ja innovaatiotoiminnan harjoittamista ja rahoittamista varten erikoisviljelmien ja vähäisten käyttötarkoitusten suojelemiseksi;
23. panee merkille, että tuontituotteisiin ei sovelleta samoja kasvinsuojeluun liittyviä vaatimuksia kuin eurooppalaisiin tuotteisiin; toteaa, että tämä jatkuva eriarvoisuus heikentää tuotteidemme kilpailukykyä ja on vahingollista myös eurooppalaisten kuluttajien kannalta;
24. muistuttaa, että niin kasvinsuojeluaineita koskevassa asetuksessa (21. lokakuuta 2009 annettu asetus (EY) N:o 1107/2009¹) kuin uudessa biosidiasetuksessa (22. toukokuuta 2012 annettu asetus (EU) N:o 528/2012²) edellytetään, että komissio yksilöi hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseen tarvittavat tieteelliset kriteerit joulukuuhun 2013 mennessä; korostaa, että menettelyn on oltava avoin, jotta asianomaiset markkinatoimijat pystyisivät saamaan selville päätösten tieteellisen perustan ja tietäisivät toimijoista, jotka olivat mukana uusien kriteerien laatimisessa; kehottaa komissiota harkitsemaan kokonaisvaltaisesti eri lähestymistapojen vaikutuksia, kun se tekee ehdotuksia hormonaalisista haitta-aineista;

¹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

² EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

25. korostaa, että puutarhaviljely on erittäin riippuvaista laadukkaiden ja hyvin määriteltyjen lannoiteaineiden käytöstä; suhtautuu myönteisesti EU:n lannoiteasetuksen nykyiseen uudelleenarviointiin mutta panee huolestuneena merkille komission tavoitteen sisällyttää siihen maanparannusaineita, jotka eivät ole aiemmin kuuluneet sääntelyn piiriin; korostaa, että kyseisten aineiden valmistus ja käyttö eivät edellytä tarkkuutta, ja kehottaa komissiota jättämään ne lannoiteasetuksen soveltamisalan ulkopuolelle;
26. korostaa, että puutarhaviljelyala on johtoasemassa innovatiivisten täsmäviljelyjärjestelmien kehittämisessä ja käyttöönottamisessa, ja katsoo, että kyseisillä järjestelmillä vähennetään torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttöä, lisätään myyntikelpoisia satoja ja vähennetään jätettä sekä parannetaan toimitusten jatkuvuutta ja taloudellista tehokkuutta; tähdentää, että ympäristökuormitus olisi pyrittävä pitämään mahdollisimman vähäisenä tutkimuksen ja kehityksen avulla ja kasvinviljelyyn liittyvillä toimilla, joita ovat viljelykierto tai kerääjäkasvien viljely;
27. panee merkille kasvien lisäysaineistoa koskevan komission asetusehdotuksen (COM(2013)0262) ja on huolissaan siitä, että se saattaa vaikuttaa suhteettomasti hevi-alaan ja erityisesti koristekasveihin ja hedelmiin; korostaa, että kaiken lainsäädännön olisi oltava oikeasuhteista ja siinä olisi tunnustettava toissijaisuusperiaate; korostaa myös, että lainsäädäntömuutokset eivät saa vaarantaa perinteisiä lajikkeita ja viljelykasveja ja niillä olisi edistettävä viljelykasvipopulaatioiden keskinäistä ja sisäistä geneettistä monimuotoisuutta, pitkän aikavälin elintarviketurvallisuutta ja elintarvikejärjestelmien sietokykyä;
28. panee merkille lajistoon kuulumattomien haitallisten lajien vaikutuksen laajempaan ympäristöön, mutta suosittelee, että komission ehdotuksessa asetukseksi haitallisten vieraslajien tuonnin ja viennin leviämisen ennaltaehkäisemisestä ja hallinnasta (COM(2013)0620) omaksutaan alueellinen tai maakohtainen lähestymistapa, jossa tunnustetaan, että jotkin Euroopan alueet ovat muita haavoittuvampia ja että Euroopan eri alueilla on erilaiset ilmastot, jotka tukevat erilaisia kasviryhmiä;
29. kehottaa painokkaasti komissiota turvaamaan yleisenä periaatteena kasvinjalostajien vapauden käyttää nykyisiä kasviaineistoja vapaasti uusien kehittämisessä ja myynnissä riippumatta mistään kasviaineistoihin ulotettavista patenttivaatimuksista;
30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan paikallisten hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden ja lyhyiden toimitusketjujen kehittämistä ja takaamaan tällä tavoin tuotteiden tuoreuden;
31. kehottaa komissiota tekemään eron lajinsisäisen genetiikan avulla tuotettujen kasvien ja siirtogeenisten kasvien välillä ja kehittämään lajinsisäisen genetiikan avulla tuotettuja kasveja varten erilaisen hyväksymisprosessin; odottaa terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston pyytämää elintarvikeviraston lausuntoa, jossa arvioidaan uusia bioteknisiä jalostustekniikoita käsittelevän työryhmän havainnot;
32. korostaa puutarhaviljelyn erityisiä kausiluonteisia työvoimatarpeita ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että käytössä on tehokkaita järjestelmiä, joilla varmistetaan, että tuottajilla on vuoden tärkeimpinä ajanjaksoina käytettävissään riittävästi työvoimaa ja että kausityöntekijöistä annetun direktiivin vaatimuksia noudatetaan täysin myös oikeudenmukaisen palkkauksen suhteen;

33. pitää myönteisenä, että harjoittelua ja oppisopimuskoulutusta on alettu korostaa uudelleen, mutta on huolissaan siitä, että puutarhaviljelyn oppisopimuskoulutuksen päätökseen saattavien lukumäärä pysyy eräissä jäsenvaltioissa vähäisenä, minkä seurauksena nuorten mahdollisuudet päästä alalle vähenevät; myöntää, että kaikki oppisopimuskoulutukseen hakeutuvat nuoret eivät sovellu siihen; korostaa, että nuoria olisi kannustettava harkitsemaan puutarhaviljelyalan työpaikkoja ja järjestettävä heille koulutusta, mitä olisi tuettava alan julkisuuskuvaa parantavilla valistus- ja viestintäkampanjoilla;
34. kehottaa elintarvike- ja rehuteollisuusalaa ja tiedeyhteisöä tekemään järjestelmällisesti yhteistyötä tutkijoiden seuraavan sukupolven houkuttelemiseksi ja kouluttamiseksi sekä nykyisen työvoiman taitojen lisäämiseksi;
35. korostaa etuja, joita koituu viranomaisten, toimialan ja tutkimusorganisaatioiden kumppanuuksien lujittamisesta ja laajentamisesta; tähdentää, että kyseisten kumppanuuksien tukijärjestelmien jäsentäminen on varmistettava tavalla, jolla investointien vaikutukset ja johdonmukaisuus kyetään maksimoimaan;
36. painottaa, että on ensiarvoisen tärkeää hyödyntää tehokkaasti päteviä tieteellisiä voimavaroja tutkimus- ja innovaatiotulosten soveltamisen nopeuttamiseksi siten, että siirretään innovatiivista maataloustuotantoteknologiaa puutarhaviljelyn alalle ja yhdistetään maatalousalan tutkimus, innovaatio, koulutus ja levitys talouspolitiikkaan sekä vastataan tällä tavoin puutarhaviljelyn tuotannon kehittämisen vaatimuksiin ja parannetaan sen tehokkuutta;
37. katsoo, että kukkaviljely- ja koristekasvialoilla on voitava hyödyntää paremmin tutkimusta, teknistä kehitystä ja innovaatiota koskevia unionin ohjelmia, ja kehottaa komissiota sisällyttämään ”suojellun viljelyn” Horisontti 2020 -ohjelman pyyntöihin, jotta voidaan lisätä innovointia, joka koskee esimerkiksi kestävästä viljelykasvien suojelua, kestävästä veden ja ravinteiden käytöstä, energiatehokkuutta, edistyneitä viljely- ja tuotantojärjestelmiä sekä kestävästä kuljetuksesta;
38. ottaa huomioon, että maatalous- ja puutarhaviljelyalan tutkimuksen rahoitusta supistetaan jäsenvaltioissa, ja katsoo, että kolmansien osapuolten, muun muassa vähittäismyyjien, rahoitusta olisi kannustettava ja että sen pitäisi olla koko alan yhteisten tutkimusetujen mukaista;
39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan pitkäaikaisen rahoituksen saamista uudenaikaista puutarhaviljelytekniikkaa koskeviin investointeihin puutarhaviljelytuotteiden ja -palvelujen kilpailukykyyn parantamiseksi;
40. korostaa laadukkaan liiketoimintasuunnitelman merkitystä pääomarahoitusta varmistettaessa; suosittelee, että viljelijät hyödyntäisivät enemmän yritysten tuki- ja neuvontapalveluja, ja kehottaa komissiota tiiviimpään yhteistyöhön toimialan kanssa, jotta voidaan varmistaa, että tällaisia palveluja on helposti viljelijöiden käytettävissä;
41. kehottaa komissiota päivittämään yhdistetyn nimikkeistön kuusi ryhmän tuotteet (”Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet; leikkokukat ja leikkovihreä”, 2012) avoimessa prosessissa, johon alan toimijat osallistuvat;
42. on huolissaan mahdollisuudesta, että puutarhaviljelytuotanto siirtyy EU:n ulkopuolelle;

43. on erittäin huolissaan siitä, että kolmannes–puolet ravinnoksi kelpaavista tuotteista päätyy ulkonäkönsä vuoksi jätteeksi, ja kehottaa komissiota luomaan pikaisesti mahdollisuuksia tuotteiden laajemman laatueroitelmien kirjon markkinoimiseen erityisesti paikallisilla ja alueellisilla markkinoilla sekä varmistamaan markkinoiden avoimuuden ja moitteettoman toiminnan; muistuttaa, että Itävallassa ja Sveitsissä myydään elintarvikkeiden vähittäismyynissä kokeiluluontoisesti hedelmiä ja vihanneksia, joissa on ulkonäkövirheitä; kehottaa valintamyymälöitä ottamaan huomioon markkinatutkimuksen, joka osoittaa, että monet kuluttajat eivät välttämättä ole huolissaan hedelmien ja vihannesten ulkonäöstä vaan ostavat mielellään alemman laatuluokan tuotteita erityisesti, jos ne ovat edullisempia;
44. panee huolestuneena merkille ensisijaisille markkinoille tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten yleisen häviämisen ja päätyminen jätteeksi sekä yrityksille koituvan huomattavan taloudellisen menetyksen; tunnustaa, että järjestelmään kuuluvan elintarvikejätteen vähentäminen on yksi ratkaisu elintarviketoimitusten lisäämiseen maailman väkiluvun kasvaessa; pitää kuitenkin myönteisenä, että elintarvikeketjun toimijat pyrkivät suuntaamaan nämä tuotteet uudelleen toissijaisille markkinoille sen sijaan, että ne hävitettäisiin;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään oikeudellisesta ja poliittisesta ympäristöstä mahdollisimman myönteisen puutarhaviilijätteen käytölle; toteaa, että on monia materiaaleja, kuten sienikomposti, jota voitaisiin käyttää lisäarvoa tuovien kasvatustuotteiden tuotannossa, jos sitä ei luokiteltaisi ”jätteeksi”;
46. huomauttaa, että akvaponisissa viljelyjärjestelmissä voidaan tuottaa elintarvikkeita kestävästi ja paikallisesti sekä vähentää resurssien käyttöä perinteisiin järjestelmiin verrattuna kasvattamalla makean veden kaloja ja vihanneksia samassa suljetussa järjestelmässä;
47. korostaa, että hintojen sekä tuotettujen ja markkinoitujen määrien seuranta on parannettava ja että on tuotettava koko EU:ta koskevia puutarhaviilijätteen tilastoja autettaessa tuottajia ymmärtämään paremmin markkinasuuntauksia, ennakoimaan kriisejä ja valmistautumaan tuleviin satoihin; kehottaa komissiota sisällyttämään koristekasvit ennustetietoihinsa;
48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.